

kat.kong.

17135

I

Mag. St. Dr.

P

Düninon

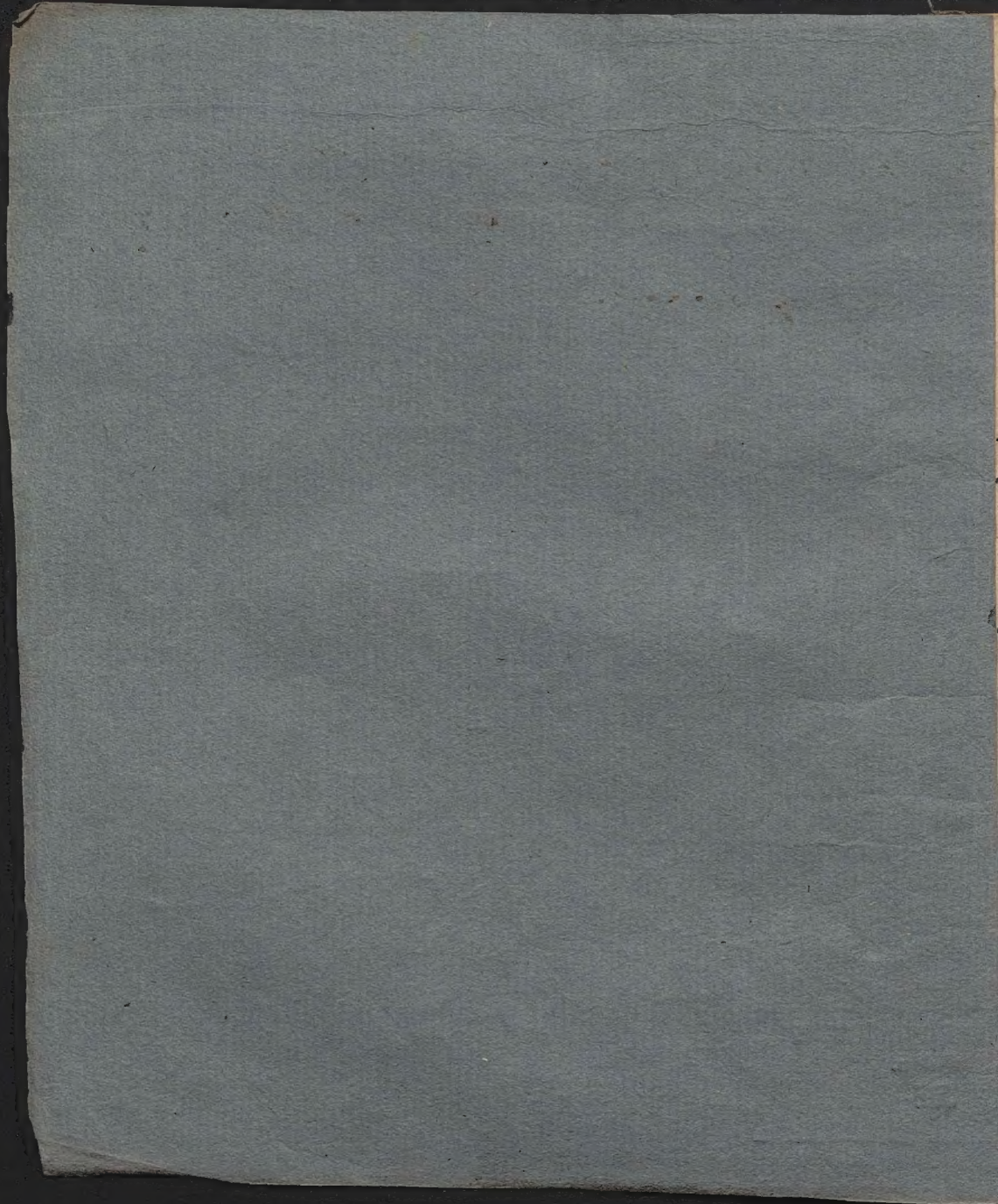
am. Lubet u rokosnaya

Kovony urokiy Raju po ušerok plynaj
cy vrekau.

PANEG. et VITAE

Polon. 4°

№ 632

Ł A B E C

w Roskosznym Korony Polskiej Ráiu,

Po Czterech pływájący Rzekách:

w Białośnieżney Chrześciáńskich cnot ozdobię,

JÁŚNIE WIELMOŻNEY

I EY MOŚCI PANIEY,

P. ZOPHIEY DVNINOWNEY

Z WIELKIEGO SKRZYNNA

OLSZOWSKIEY,

KASZTELLANKI SPICIMIERSKIEY

Pobożne życie reprezentuiący.

Przez

X. Fránciszka Wierusza Kowalskiego Zakonu Bráći Mnieyszey

S. FRANCISZKA Oycow Reformatow, Wielgo-

Polskiej Prowinciy Kustosa, w Kościele Fárskim

Wieluńskim Kazaniem pogrzebowym

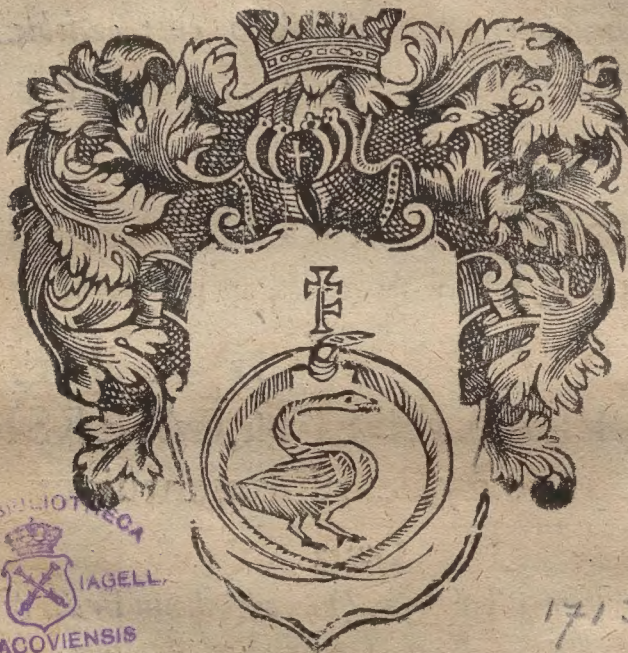
wstawiony,

Roku Páńskiego, 1671. Dniá 25. Máia.

Z dozwoleniem Stárszych.

W Poznaniu v Dźiedzicow woyciechá Regulusa, drukował Woyciech Młoduciewicz.

NA HERBOWNE KLEYNOTY
STAROZYTNYCH DOMOW
ICH MOŚCÍOW PP. OLSZOWSKICH,
Y
ICH MOŚCÍOW PP. DVNINOW.

ŁABEC w Kościym stoiacy pokoiu,
 Wizerunk Męstwa y znacznego boiu,
 Tu pokázuie, gdy się Herbownymi
 Jáśnie Wielmożnych Olszowskich bystrymi,
 Złożył Kosami, Ktore wystáliłá
 Wrodzona Cnota, więc y to sprawiła
 Ze PRVS dziedziczny Łabęćrá pilnuie,
 Znák mu zbáwienny KRZYŻá pokázuie.

JAŚNIE WIELMOŻNEMU PANU,
Y
NAYWIELEBNIEYSZEMU
JEGO MOŚCI
X. ANDRZEJOWI
Z OLSZOWY
OLSZOWSKIEMU
z Bożey y Apostolskiej Stolicy Łąski
CHEŁMINSKIEMU y POMEZANSKIEMU
BISKUPOWI,
PODKANCLERZEMU
KORONNEMU,
Memu Wielce Miłościwemu PANU
y Dobrodźcieowi.

LABĘC Ktorego ná pogrzebowym Akcie Jaśnie Wiel-
możney Iey Mici PANIEY KASZTELLANKI SPICIMIER-
SKIEY kochaney W. M. M. P. Rodzicielkiej záptáká-
ne Synowskich oczu źrzenice hoynym też wylaniem skropiety,
wdzięcznym nieśmiertelney pamięci ofussony Fawoniusem

Cic: 3.
de Orat.

zmarłey lwy Mći P. Mátki WM. M. PP. Chrześciań-
skie życie reprezentuiac do Podkánclerskiej WM. M.
Pána ręki iáko nágniazdo cnoty powraca. A że wdzię-
czny był głos tego mácierzynskiego Łabęcia WM. M.
P. zá żywota, niechże po śmiertelney álterácii w vsách
WM. M. P. y Dobrodzieia, iego przyiemne odbiia się E-
cho. O którym możesz to WM. M. P. z Rodzonymi swoi-
mi bezpiecznie rzec, co Rzymiski Orator nápisat: Illa tan-
quam Cygnea fuit diuinissimi hominis (ia odmienię)
diuinissimæ Matris vox, quam quasi spectantes post eius
interitum veniebamus in curiam vt vestigium illud i-
psum in quo postremum institisset, contueremur. Więc
iáko niegdy Ludwik XI. Krol Fráncuski miał pro Sym-
bolo ślicznego Pelkana, działki swoje własną krewia oży-
wiajacego z takim Lemmá, Sanguis me^o estis viuite. Ták
lásnie Wielmożna ley Mość P. Kastellanká Spicimierská
máiac zá Herb y dziedziczny kleynot biáłośnieżnego Łá-
bęcia w osobie iego do Wćiow Moich Wielce MM. PP. ko-
chánych Synow swoich mowi. Sanguis meus estis viuite.
Czego ia WM. MM. PP. vprzecymym życzac áffektem,
Zakon moy y siebie sámego z ta lichapracą moia do mito-
ściwey WM. M. Pána táski oddaie. Dań w Wieluniu
Roku Páńskiego 1671. Dnia 30. Máia.

WM. M. Pána y Dobrodzieia

Vniżony Bogomodlcá

X. Fránciszek Kowalski Reformat.

Kazanie Pogrzebowe.

Pulchritudinem candoris eius admirabitur oculus. Ecclesi 44.

Piękney śliczności jego; wszelkie oko cudować się będzie.

Cokolwiek na wydatney okraglego Nieba Spherze y na Ziemskiej szerokiego świata dolinie / Bosta wśzechmocność wystawiła Creatur wśytkim osobliwej udzieliła piękności. Rzućmy kryształową oką naszego żrzenia / po jasności swietnych gornego Firmamentu splendorach / Kroś tego niewiadzi jako nayspierwszy Planeta Słońce w cudowney zostając światłości po różnych częściach totius vniuersi złotogorące rozwija promienie. Altitudinis firmamentum pulchritudo eius species Ecclesi 43. coeli in visione gloriae, Sol exurens montes radios igneos exsufflans & refulgens radijs suis obcecat oculos. Także zemula Solis Miesiąc / ażaz y ten pod czas ciemnobłądęj nocy w cudowny na prospekt ludźi nie wschodźi śliczności? Et Luna vas castrorum in excelsis in firmamento coeli resplendens gloriosę. Światłozdoboczne obrotnych Nieb pochodnie / y te w pozorney błyszcza się ozdobie. Species Coeli gloria stellarum mundum illuminans in excelsis Dominus. Gdyżas do Edenskiego pomysłnych delicyi spuśćzam się Ogroda / w których Trojwieczny Bog na obraz y podobienstwo swoje rozumnego stworzyłszy człowieka / pręcowitym uczynił go æconomem. Tulit Dominus Deus ho- Gen: 2. minem & posuit illum in paradiso voluptatis, vt operaretur & custodiret illum. Jle tam w onych Raystich Areolach wszelkiego drzewa szczepionych łatorośli bacze / które okazała wyniosłością swoją samych niemal dotykać się obłokow / dożyżaćle frukty w pomarańczowey rodze wdzięczności. Produxitq; Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suauę. X gdy tak Niebo z Ziemia przyrodzona certuie

piękności. Woda iako diaphanum & transparents Elementum,
Ornament ich swoia przeźroczysta wrota complementowała/ kie-
dy płodne z siebie ryby wydała/ y chyżolotne ptaki zrodziła/ owe
na odrost w Morście puszczając bezdenne głębokości/ te zaś w
gniazdźcie wypierzone/ dwoystrzydłastim pędem w niebostępnę
zaganiając wysokości. Wczym Arcybiskup Mediolanu Ambro-
ży S. nadobnie koncentruie.

*Magna DEVS potentia,
Qui fertili Natos Aqua,
Partim relinquit gurgiti,
Partim leuas in aëra.*

Więc y człowiekowi iako wielmożnemu wśytekich dobre Ziemi-
stich dziedzicowi/ bynamnię na wdzięczney nieschodzi grzeczności/
ktorego starożytny Philo bardzo słicznym obrazem Pulcherri-
mam imaginem. Ambroży S. iednym Boskim malowaniem nas-
zywa. *Pictus es o homo, & pictus a Domino DEO tuo, noli
bonam delere picturam, non fuco sed veritate fulgentem, non
ceram expressam sed gratiam.* Lubo tedy wśytkie Creatury Bog
y natura w rodzona piękności wdarowała/ iednak zawisła śmierć
czas y miejsce wpatrzywszy/ teich pozorne naturalnych przymio-
tow kolory/ strupiała nakrywa bladoscia. Albowiem promienia-
ste Słońce/ ktore przy wesolym wschodzie wdzięczny rumieniec
wydaje/ ku ciemnemu stłaniając się zachodowi częstokroć blednie-
Eccle: 1. ie; *Oritur Sol & occidit, & ad locum suum reuertitur.* Otrę-
gly Miesiac ledwie co w swojej pokazuje się zupełności/ aż prętko
przy ostatniej kwadrze/ nie znacznie z oczu ludzkich nitnie: Et
Eccle: 43. *Luna ostensio temporis, luminare quod minuitur in consum-
matione.* Gniazdźście Niebieskich pełne ogniów lampy/ y te
będąc żalobna grubych obłoków pokryte czernią/ nieraz wzdzy-
Ezech: 32. *ste obracają się Pleiady: Nigrescere faciam stellas eius.* Buyno-
rodna ziemia ktora pod czas następujący wiosny wspaniałymi
drzewami/ y zielonymi pokrywa się łąkami/ serokie pola różno-
farbistymi porzosa kwiatkami/ przez ciężką suszę abo iednodziens-
no

Philo de
mundi
opifici.
Ambr.
Libr 6.
Hexam.
c. 8.

na gradowiznę / staie się czeza y nieplodna. Aspxi terram & ec-
ce vacua erat & nihil. Co może bydy piękniejszyego nad kryni-
czna wodę / a przecie wdzięczno przeźroczyście fontány / co mo-
ment wpliwające rzeki / nieprzebrane morze w które chuczny
wpadała sumem / za śmiertelnyma grobowiec: Omnia flumi-
na intrant in mare, & mare non redundat. Swobodne pta-
stwo / ledwie co chyżołotne opuściwszy strzydla / swoia na ziemi
stanie noga / aż ci w niespodziane śmiertelności wpada siatki:
Cadet Avis in laqueum terrae. Raczo stocznego zwierza / nappo-
teżniejszy Lwy / myśliwe Partki wgrubo przedzione parkány / z
żałosnym chwytała rykiem: Catulus Leonis rugiens in venati-
one. Naostatek sam człowiek przesliczney pozbywszy głado-
ści / okropney śmierci chuda bierze na się cerę. Ecce pulchritu-
do nostra & claritas nostra desolata est. Owo zgola wśelka tak
rozumna / iako y bez rozumna Creatura może sobie wżiać za Lem-
nia / one Elżbiety Austriackiey Ferdinanda Cesarza Pierwszego /
stora / ktora wspaniale doyrzałych pełne owocow wystawiwszy
drzewo / nad nim rękę z obłokow ogromne spuszczała pioruny /
taka przydała inscriptio: Sola mors spoliat munera nostra. Samá
nie dykretna śmierć krasnerodowitości naszej odbiera nam przy-
miodę: Sola mors spoliat munera nostra. Prezentuje się dnia dzia-
sieysze na tym śmiertelności gniazdzie / Stárożytny Jásnie Wiel-
możnych Jch mmm. pp. DVNINOW w oczach naszych LABEC.
Ktory w Jásnie Wielmożnym Jch mmm. pp. OLSZOWSKICH
Doinu zacne zostawiwszy Potóstwo / będąc od drapieżney śmierci
w dopędzoney starości cięskimi znikomey stażitelności przy-
walony strzydłami / na ktorego pozostałe strapienie serca / przy
ciemney stołace Trunie / żałosnym patrząc okiem smutne zaczynaia
muręty. Abstulit atra dies & funere mersit acerbo. Jednak gdy
słyse iż ten Przeswieitny LABEC nad zwyczaj y modę wśyctkich
zmieraiacych Creatur / przy swoim pogrzebie nie żalobne Requi-
em ale krotosilne wyprawnie Conccnty

lec: 4.

Amos. 3.

1. Ma-
chab. 3.

1. Ma-
chab: 2.

Dulcia defecta modulatur Carmina lingua.

Cantator Cygnus funeris ipse sui.

Toc

Toć ia ná terażnieyszym Kazaniu nie w grubey czerni ale w białos-
 nieżney Chrześcijańskich cnót ozdobie tego **LABECIA** w Kosto-
 fnym Królestwa Polskiego Káiu / po Czterech bystroćkacych
 szczęśliwie pływającego Rzekach Jasnie Wielmożney Matrony
 Iey Mći P. ZOPHIEY OLSZOWSKIEY KASZTELLANKI SPICIMIER-
 SKIEY pobożne reprezentuiącego życie wystawię. Ażad Jasnie
 Wielmożni Synowie znaczna w żalu waszym odbierzeicie pocie-
 chę / Kiedy piękney śliczności iego wszelkie będzie cudować się oko.
 Pulchritudinem candoris eius admirabitur oculus. Przy niere-
 śliwej tak zacnego wchą audiencyey.

Prawdziwie Królestwo Polskiez Kaystim ogrodem syme-
 bolizuje / abowiem co o ziemstym Káiu Basili S. napisał.

Basil.
 lib. de
 Parad.

In paradiso omnia erant auicularum genera, quæ pulchritudine
 coelorum & naturali musica, ac dulcedine concentus in credi-
 biliter oblectabant hominem, erant illic variorum etiam ani-
 malium spectacula. Zeprawi w onym specjalnym Kósta szczę-
 pionym ręká Wirydarzu / była wszelkich ptaków mnogość / które
 różno-farbistymi pior swoich kolorami y przyrodzona wdzier-
 cznych głosów melodia / niewypowiedziąnym sposobem pier-
 wszego człowieka wweselaly: Były tam y bardzo piękne rozma-
 itych zwierząt / Obiecta. Tak też własnle w politycznym Ko-
 rony Polskiej Káiu / znayduia się słachetney rodowitości wspan-
 niali Orłowie / chćiwi obłowu nieśmiertelney sławy Jastrzębcow-
 wie / długowieczni Korminowie / słarożytni Slepowronowie /
 prześwieetni **LABECIOWIE**. Omnia auicularum genera. Tu
 sam mężni Lwi / mocni Niedźwiedzie / potężni Zubrowie / nie-
 zwyćleżeni Lampartowie / chyżi Jednorożcowie / Variorum eti-
 am animalium spectacula. Tu w Polsce iak w Káiu przyię-
 mne kwitna Roże / wdzięczne pachna Lilie / Floribus eius nec
 Rosæ, nec Lilia desunt. Ogrod Kaysti ono mieysce rośkoszy Czce-
 ry oblewały Rzeki. Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis
 ad irrigandum paradysum qui inde diuiditur in quatuor capita.
 W Káiu Korony Polskiej / plyno ozdobne Szreniawy / prześro-

czyſte Drużyny / Korczakowſkie Rzeki. Toć ia nie blaſzę kiedy te
 miła Oyczyznę z Rayſkim Wiryardem komparuję. Wtórym
 Dſiedziczego Jch **MM. PP. Duninow ŁABĘCIA**, po Czterech
 Moralnych pływającego Rzekach; które cztery Paradyſkie Hiero-
 gliſfius Rzeki uparcie. Pierwsza z nich ieſt Phiſon / w tey prze-
 dnie rodzi ſię złoto: Nomen vni Phiſon vbi naicitur aurum, & au- Gen: 2.
 rum terræ illius optimum eſt. Druga zowia Gehon / ta Murzyń-
 ſka ziemię odlewa. Et nomen ſecundi Flauij Gehon, ipſe eſt qui
 circumit omnem terram Æthiopiz. Trzecia rzeka Tygris / ta
 przez Aſſyriſia płynie krainę: Nomen verò tertij fluminis Tygris
 ipſe vadit contra Aſſyrios. Czwarta ieſt Euphrates: Fluvius au-
 tem quartus ipſe eſt Euphrates. Ambroży S. Grzegorz Papięz. Ambr.
 Hugo Kardynał. przez te cztery Rayſkie Rzeki / cztery Kardinalne Libr. de
 albo Moralne Cnoty rozumieja. Phiſon Prudentiam Roſtropnoſć. Parad:
 Gehon Temperantiam Wſtrząmieſliwość. Tygris Fortitudinem c. 3.
 Męſtwo. Euphrates Juſticiam Sprawiedliwość / wyraża. Nado-
 bnie w tey materiei mowi Hugo Kardynał. Quatuor fluminibus Hugo
 de paradifo egredientibus terra irrigatur. Solidum mentis noſtræ Card:
 ædificium, Prudentia, Temperantia, Fortitudo, Juſtitia conti- in Gen.
 nent, quia his quatuor virtutibus tota boni operis ſtructura con-
 ſurgit.

Naprzód tedy widzę Jaśnie Wielmożnych Jch **MM. PP.**
Duninow ŁABĘCIA na Rzece Phiſonabo Mędroſci. Dwoiaka
 Mędroſć w ſwiatowey zawiera ſię polityce / iedną domowa goſpo-
 darſka æconomica. Druga wojenna żołnierska militariſka. Ta æco-
 nomica y militariſ Prudentia w pierwſzym **ŁABĘCIOW** przodku
 Świecącego Najśnieiſzego Króla Polſkiego Boleſława Krywoſte-
 go ſerce zniemoliła / że Piotra Duniną wielkiego w Daniey Famili-
 ara / Koſu Pańſkiego 1124. Teraz temu ieſt pięć ſet lat czterdzięci
 y ſiedm / do Dworu ſwoiego przyia / Chęć bę go na Skrzynnie wzy-
 nił / y onego z bliſka Krerona ſwoio Ruſka Xiężna ożenił / którego
 wyſokie prawnioſy Polſkie ogłaſzaia Kroniki: Petrus clara & illu-
 ſtri apud Dannos Familia, magna ingenij dexteritate, induſtria,

Miech:
 Lib: 3.

Cromer.
Lib. 5.

virtute, officio, & suauitate morum, ad hanc commendatione Regis
Dannorum, citò se in gratiam & amicitiam Boleslai insinuauit. *Ta*
ekonomiczna y woienna Rostropność w Domu Ich MN. pp.
Duninow Senatorstkie Krzesła/ Hermańskie Szulawy/ Marszałko
skie Łaski/ Wojewodztwa Brzeskie/ Kastellanie Sandomierskie/
Sieradzkie/ Inowłocławskie. Podkomorstwa Brzeskie/ Kuławskie/
Inowłocławskie. Starostwa Malborskie/ Łenczyckie/ Rąwskie/
Brzezińskie/ Woleńskie odbierała.

Olaus
Lib. 19.

Pise Magnus Olaus, że *Łabęć* wdzięczney rad słucha muzyki/ za-
czym w zachodnych Królestwach gdy prażnicy Łabęciow dostawać ma-
ją/ na ten czas w melodyna Cytharę abo Lutnia grają. Wiem iż po-
ważny Hyguanus Krzyż Chrystusow iedną zowie Lutnią in Cytha-
ra Crucis venter Christi extensus, ad omnes peccatores sonos dedit
virtutum, & corpus eius extensum in cruce admodum cytharę
dulces sonos emisit. *Dziedzićzny Jasnie Wielmożnych Ich MN. pp.*
Olśowskich Aleynot Krzyż dwiema bystro-polerownymi Ros-
sami iakoby Rostrownymi osadzony diamentami/ Pius nazwany/ i
zali nie jest słodko brzmiąca Lutnia Cythara Crucis. Przed puł-
siódma set lat za Pierwszego Króla Polskiego Woleśława Chabre-
go/ przodek Jasnie Wielmożnych Ich MN. pp. Olśowskich ex
vetustis Ducibus Prussię, początek swoy bierze/ Który na stawę
wielkiego Króla do Dworu iego przyszedł/ Wiatę S. przysłał/ y od
niego ten Aleynot Krzyża otrzymał/ Ktorego potym Cortę iedyną
Ducis Mazouij abo Masłai, ostatnia dziedziczkę polowyskiego Her-
bowne Rosy do swoich Krzyżow przyłączył. Ta tedy Herbowna
starożyennych Prusow Krzyża S. Cythra/ swoia wdzięcznością Biał-
łosnieżnego w Dom Ich MN. pp. Olśowskich Duninowskiego

Fulgos.
Lib. 1.
Laertii. in
Platon.

Łabęcią zważila. Snielo się niegdy mądremu Sokratesowi/ kiedy
brał na ćwiczenie do siebie rostropnego Platona/ iakoby z ręk iego
sliczny wyszedł Łabęć, Który swoim przyjemnym głosem/ wśrytek
świat nappełnił. Jasnie Wielmożna Jey Mość P. Zophia Dun-
inowska Olśowska Kastellanka Spicimierska/ ile zacnego Porom-
stwa/ w Domu Ich MN. pp. Olśowskich zostawiła/ cyle prze-
świeca

Świetnych Łabędziow, nie we śnie iako Sokrates / ale na jawie iako
 Senatorka z macierzynskiego żywota światu wydała. Głosu te-
 go Łabędzia, nasłuchaly się wspaniale Rzymskie Capitolia, Wycom
 SS. Papieżow/ osobliwie INNOCENTIVSA X. Katedry/ Paryskie
 Akademie/ Cudzoziemskie Sorbony/ Widyńskie Pałace/ y cała Rze-
 śa Niemiecka/ pod czas szczęśliwey dżisieyszego Cesarza Je° Mi-
 Elekcii. Piękności kandydatury jego cudnie się y cudować będzie/
 według pozne wieki/ nie tylko Korony Polskiej/ ale cały Europy
 oko: Pulchritudinem candoris eius admirabitur oculus. Mleli ten
 zwyczaj Numidz abo Affrykańskiego Państwa obywateli/ że Kro-
 la Jezyciem swoim Cauriach co się Rivulus znaczy/ iednym źródłem
 nazywali / á to z tej przyczyny/ że pod czas Interregnum kiedy sobie
 wolnymi głosami Nowego Pana mieli obierać / tedy wprzód do
 źródła Bogu Jowisowi poświęconego chodzili / y tam mu ro-
 żne ofiary oddawali/ prosiąc aby im sposobnego na Królestwo kán-
 dydata pokazał. Zaczyn pewnego czasu/ Claywyjszy ich Biskup/
 w ono prześroczyste źródło z pilnością się zapatrował/ y tak iaka tam
 osobę od Boga Jowisza pokazaną widział / tego zaraz wszytkiemu
 ludowi za Króla y Pana denuncjował. Kto sobie wspomni ná
 proceder szczęśliwey Elekcii Władysławskiego Monarchy / Pier-
 wszego Michała Króla Polskiego/ Pana Władysława Miłosciwego/ á
 zaś podobnym sposobem / zamieszane Interregnum Korony Pol-
 skiej nie jest uspokojone? Pływający w kandydaturze swoim po rzecze
 mądrości Łabędź, wnosząc się roztropnością intellectu swego / ná
 Cudzoziemskimi Narodami/ iakoby iednymi wodami. Aquas quas
 vidisti, populi sunt & gentes, pilnie wważał/ ktoregoby mu też w
 onych różnych Centurentow / chyżo plynącey fortunie / inż nie
 Bog Jowisz/ ale Przedwieczna Mądrość Boska/ ktora Królestwie
 scepra y Korony ziemskim Monarchom conferute / ná Thron Pol-
 skiej Candidatą prezentowała / á nie widzieć sposobniejszy twarzys-
 Faciem dignam Imperio nad osobę Władysławskiego Michała Króla
 bucha Książęcia Wisniowieckiego/ tego między Koronnymi Piastá-
 mi/ Szczero Łabędzim piórą swojego stylem / piastunem miley Wy-

Apoc: 17.

czyżny/ swobod y złotey Slácheckiey wolności deklarował. *Piaſtu-
num ſeu geſtorem qui concuſſam & vacillantem hanc Patriam bonam Ma-
trem ſinu & vlnis velut geſtet.* Rząda Rzeka Phylon nazwana/ ktoś
ra z ſiebie przednie wydać złoto (iſtom wyżej porcedział) zna-
czy Cnotę Madrości/ Prudentiam. Phylon z Chebreyskiego iſzł
tłumaczy ſię oris commutatio, odmiana vſt. O Boże moy iako czy-
ſtokroć w rey Phylonſkiej złota woda płynący Rzeka/ ludzkie oba-
myte vſta pręto bywaia odmienne. Tak wiele d. ciwych y lato-
mych ſerw Polſka miała/ y podziś d. ſich ma/ ktoſe ſię nie na to co im
wrodzona cnota y ſumienie/ ale na to co prywatne obcych kaja
interessa ſłaniaia. A nie d. ſiw/ goyſ dobrez Ambroży S. powie-
d. ſiał: Merito os illic commutatur, vt non teneatur promiſſorum
fides, ſed ſit in ore dolus, vbi eſt aurum bonum, auaritia enim ſi-
dem frangit, nec tenet verborum ſimplicitatem, ornamenta quoq;
precioſa mentem animumq; commutant, vt aliud in pectore, aliud
in ſermone ſit. Nigdy ſię ten Łabęć pod czas Elekciy z Phylonſkiej
Rzeki woda złoty corupciey nie vmywał. Nieznaydomia ſię w
nim Oris commutatio. Nie były odmienne vſta iego/ bo panie-
lac na to co Polieczy napisał Seneka: Non poteſt eſſe alius in-
genio, alius animo color Sam zarose w białoniecznym prawdzi-
wey ſczerości zoſtarwiał Candorze takich porozna wytknal Cen-
ſura/ ktoży

Ambr. in
Pſal:

Seneca
Epiſt:
114.

Ad ſonitum ſtrepitumq; auri ſ. ſſragia vertunt.

A lubo ten Łabęć z wrodzoney Moreſey poſtawiać Koronie Pol-
ſki z Piaſkow iuſ nam ſzczęśliwie panującego Candidata/ ſwoim v-
niżej ſię piorem/ Mihi iudico, mihi erro. Jednak v. znał to/ nie tyl-
ko Polſki/ ale y Niezwyciężonych Ceſarzow Rzymſkich Orzel/ że
in Cenſura Candidatorum Sceptri Polonici, nie trzeba nigdy tego
adiectum Errata corrige. Coſkolwiek Łabęć napisał pioro/ to ſamo
Niebo approbowalo/ bo iako niegdy Łabęć Przenawieſiſy przy
ſwórczeniu ſwiata/ w poſtaci iednego ptaſa vnoſił ſię nad wodami:
Spiritus Domini ferebatur ſuper aquas, tak nie pewnieſzego/ iż
podczas Właſnieyſſey Monarchy Polſkiego Elekciy/ nad Senator

ſi-

ſtymi oſopami/ w oſobie białoſlicznego przełatywał Łabęcią/ y ten
ſtrocy w dſięch Świeſieczny Linguae figuram detulit, rozróżnione
wolności Narodowi języki y ſercapłodem Łabęcią na przedce wydaia-
cego Conſiare in labium electū, poroſſechney zgody przeformował/
wymawiać że Lingua eius calamus ſcribæ velociter ſcribentis.

Błogoſławiac Jakób Patriarcha Dwunaſtom Synod
ſwoim/ mowi tak do Nephtalego: Nephtali cervus emiſſus dans
eloquiis pulchritudinis. Nephtali iako jelen wypuſzczony/ dając Gen: 49.
mowę pięknoci. Nephtali w Hebreyskim języku znaczy ſię lati-
tudo abo equiparatio, toć kiedy Ōaiaſnieyſzy nowoſzczęſliwie
wtoronowany Pan zamyſlał ſukać ſobie w obſernych poſtronnich
Pańſtwach equiparam Throni thoriq; Sociam, nie mogli ſmieie
rzekę ſpoſobnieyſzego do tej funkciey przybrać Legata/ nad prze-
ſwiecnego w Domu Jch Mm. pp. Oſſorowſkich Łabęcia. Ten
iako niegdę Nephtali inż nie Cervus ale Cygnus emiſſus w oſobie
Janie Wielmożnych dwuch Rodzonych Braći/ Dans eloquia
pulchritudinis, wyborna głoſu ſwoiego eloquentia/ Ōaiaſnieyſza
Krolowne Węgierſka/ Czeka/ Arcykręjną Rakuſka/ Eleonore Jo-
ſephę Maria Pania Czapę Miłotaſciwa do Polſkiey Korony zwiabił.
Kiedy ieden z Jch Młodw innatą prudentiã poſadane Matrimo-
nij ſedera, chwolebnie z Ceſarzem Jego Młia concludował/ y po-
dobnym Enigilbicy Krolowey Szodziey pierścieniem/ ſtrocy ſię
iey ieſzcze w dziecinney kolebce leżacey poſazał/ z taką inſcriptia/
Mater Regum, Filia Regum, Regina Regum, Ōaiaſnieyſza Eleo-
ſtre Ceſarſka/ Woywodziuſſemu y Ōaiaſnieyſſemu Michalowi
Krolowi Panu ſwoiemu zarcęzył. Drugi po zawartych paſtach
Małżeńſkich/ y odprawionej z wielką ozdoba y pochwała/ przy
wſtudy Auguſta Neopſonſka, Koſcem właſnym reſidencii reż
Ōaiaſnieyſza Eleonore iako jednę ſliczną Pándorę/ z Wiedeńſkich
Palacow na Jaſna górę Czachoſnowſka ſzczęſliwie doprowadził/
ſtrocy ledwie co ſmiał Polſki dozyſzał zaraz ież to Elogium przy-
znał/ ſtrocy niegdę Cymbri abo Dunczykowſkie Krolowey ſwoiey
Amphilię dawali/ biac po iednym ſtronie na ſzczeroſłotey monacie/
Bz

Annal:
Angliz.

Osobę Iey Królewskiej Luthia trzymającą / z takim Lemna Cimbriæ
 hilaritas. po drugi stronie też Amphilia z pochodnia jasno gorącą /
 z takim Epigraphie Cimbriæ Serenitas. Tak właśnie na jasnej Go-
 rze przy weselnym Królestwa Jch MM. applausach / zaraz to so-
 bie cała Polska wrożyła / iż za przyjazdem w Sarmackie Kracie / Ara-
 cyjskiej Rakuskiej / Cześnierskiej Eleonory nastąpi w utraconej
 Wyczynie pożądana radość / Poloniz hilaritas, rozwieci się złotego
 pokoiu jasność / Poloniz Serenitas. Więc co się tu o Przeswiecnym
 Łabędziu wspominało / to Jasnie Wielmożnej Jey Mości P. Zo-
 phiey Olkowskiej / Kastellance Spicimierskiej / przyznać potrzeba.
 A to w postaci Herbownego Łabędzia / pływając po Rzecz Mo-
 drości / swoja macierzysta matka edukacja tak zamych do uługi
 Rzeczypospolitej synów wystawiła. Zaprawdę rzecz się może o tej
 Prou: Matronie Sapientia ædificauit sibi domum, excidit columnas.
 Chaldejski tekst ma: Statuit in ea columnas, miscuit vinum & po-
 suit mensam. Matrość (a Tertullian czyta Sophia) dom sobie
 wybudowała / ozdobnie w nim sporządziła kolumny / pomieszała wi-
 no / y stol wystawiła / kiedy wyszli Pięćsetarzew Koron-
 nych / Wielmożnych Podkomorzów / Starostów Wielunskich /
 Stolińskich Sieradzkich wrodziła. Sophia ædificauit sibi domum,
 statuit in ea columnas miscuit vinum, & posuit mensam.

Długa Rzeka po króciwej w roztosnym Królestwa Polskiego
 Rąni / Duminowskiego Łabędzia pływającego / wpatruje:
 iest Gehon. Et nomen secundi Fluij Gehon. Ta Rzeka znacznie
 w Jey M. P. Kastellance Spicimierskiej Cnotę Wstrzemięzliwo-
 ści wyraża / Temperantiam. Gdyby żywot ludzki nie był krótki-
 mi ograniczonymi periodami / nigdyby człowiek o Niebieskiej niepo-
 myślił wieczności. Albowiem każdy swoje serce / do ziemskich dobre
 niepamiętkowanym przykładom affektem / długo proznie sobie na-
 świecić lata obietnic / o co bardzo pięknie choć Pogański przymawia
 Seneca / do wszystkich mówiac te słowa: Quam stultum est æta-
 tem disponere, ne crastino quidem dominamur. ô quanta demen-
 tia est spes longas inchoantium. Emam, ædificabo, Credam,
 Exi-

Exigam, Honores geram, tum demum lassam & plenam senectutem
 in otium referam. Znacznie ten prawi swoim błędzi rozumem /
 kto sobie długi pobyt zamierza / ponieważ biedne iutro nie
 nasse. Wiać wielkie tych jest śaleniestwo / ktoży płonna karmiac się
 nadzieja / takie w chciwym sercu zamysły knuia. Teraz będę mądro-
 ścią stuporał / zamki / pałace / dwory budował / będę pieniądze ch-
 sumu na lichwę kredytował / Czynię / podatki z oppressy podda-
 nych wybierał / będę się o honory y wysokości urzędy starał. Emam,
 aedificabo, credam, exigam, honores geram. Dopiero gdy mi se-
 dsiwa dokuczy starość / śmierć dobrze zayęrzy w oczy / przestanie
 lakomstwa y chciwości. Tum demum lassam & plenam senectu-
 tem in otium referam. Nie tak nie tak / Jasniewiemozna Jey
 Młoci P. Zofia Olforska / pobożne dni życia swojego / do szczę-
 śliwego końca piodła / ale we wszystkich affektach / które ia do mar-
 nodzi tego świata prawi dół / znaczą cnotę wstrzemięzliwości po-
 czyniała / nie płać z cnoty y nabożeństwie swoim / codziennym
 na Modlitwie się stała / angłała w Kościele bawieniu / wiele
 Niszy świętych skutków, do gospodarstwa domowego sercá
 z Bogiem złączonego / nie odrywała / wiedząc o tym dobrze / iż dus-
 że nie bogate zbliży / y kochane zleynoty / nie pieniądze y starby /
 ale Chrześciańskie Cnoty zdobyła. Tak Hieronim S. wcy: Vis scire
 quales quærat Dominus ornatus, habeto iusticiam, Prudentiam,
 Temperantiam, Fortitudinem, nihil hoc monili pretiosius, nihil
 hac gemmarum varietate distinctius. Brachmanes abo Indiani
 dżakci swoje / które się im wrodziły / pogańskie zaślepieni supersty-
 cia / zaraz ie po narodzeniu trzema Boginiom / Deabus Eduæ, Po-
 tinæ, & Cubæ, to jest Bogini iadła / Bogini picia / Bogini spania
 ofiarowali. Boday się tacy Rodzicy w Oyczyźnie naszey nieznaydo-
 wali / ktorzy to tylko Potomstwo swoje / tym proznym Bogintom
 Jadłu / Picia / y Spania / na służbę oddawali. Nie tak nie tak Ją-
 sniewiemozna Kastełlantka Spicimierka czyniała / ale zacnym Sy-
 nom y Corom swoim przystoyna dawała edukacia / ćwicząc ich w
 bojaźni Bożej / w pokorze / w Nabożeństwie / w stronię y przy-
 stoy-

Hier. E-
 pistr. 2. ad
 Nepor.

Stoyney ekonomiy / we wśelkich Chreścijańskich Cnot dośkonalo-
ści. Zaprawdę kross tu poyrzawssy na tego białosnieżnego Łabecia
plywającego po Rzecz Wstrzemięsliwosci / niepochwali Pulchritu-
dinem Candoris eius.

Tęcza Rzeka po ktorey w Polskim Raku ten Przeswieitny
Łabci plywał / zowie się Tygrys. Nomen verò fluminis
terrij Tygris. Ta / trzecia Moralna Cnota Męstwa / wzmawley Mę-
ronie reprezentuje: Fortitudinem. Bardzo pięknie starożytnemu
Ich MM. pp. Oskarżlich Prusowi z mężnym Łabędziem / George
mu zwoyczyna rzeka była zdawna / Marsowe wodzie Pulci / iatż
po dźiedzieli zayduie się w Brabanciey Ordo Equitum Cygni.
Kompania rycerzy kawaleroy / ktora miasto herbownego Symbo-
lum / napuścierzach y tarczach Łabędzi nosi. Zaprawdę własnie
było obwożnego Jasnje Wielmożnych Ich MM. pp. Oskar-
żlich Prusa / z mężnym Ich MM. pp. Duninow Łabędziem / w
nierozdzielnym zostającego zwiastu / do Prusa Chelminśka Cathed-
re potrzeby / żeby się przeciwko Pruskim potępnym y Rzeczypos-
policey skodliwym moliciom / Łabędzim głosem opponował. Tego
odważnego Prusa pod dwiema Greczemi utalonego liczącami A. B.
Łabędzim piorem napisane vindicaz Polonii; niegdy hardo Lwa
Szwedzkiego z konfundowały / kiedy Principium & finem pocza-
tek szczęśliwego pokoiu / koniec nieślusney wojny Szambelskiy
sprawily. Odważne dźiedźicznego Jasnje Wielmożney K. stel-
lant Spicimierskiej Łabecia Męstwo / tego dokazało / że Jasnje
Wielmożnych Konięcpolskich P O B O G zawnę z Duninowskiem Ła-
będziem zostaje obok. Jasnje Wielmożnych pp. Przerembich
Dziomina / temu Łabędziowi wesole nowiny zawiła / gdy tak wiele
złanego Potomstwa / w Domu Ich MM. pp. Duninow zosta-
wila. Głos y męstwo tego Łabecia / mężna y w Senatorstwie ho-
nory ozdobne / z Woiewodztwa Rawskiego Jasnje Wielmożnych
Ich MM. pp. Woluckich Rawiczonkę / ktora od 668. lat w Pol-
skim Krolestwie dźiedziszac / w rękach swoich Stółki Senatorstwie /
Klucze Koronne Podkomorskie / Infuly Biskupie / Kamienieckie /

Łuckie/ Wąrmie/ Wrocławskie: Woiewodztwa Sandomierskie/ Kąwskie; Kastełlanie Małogoskie/ Żalickie / y różne Starostwa trzymała; w Dom Ich MM. pp. Olshowskich zwabił. Jasnie Wielmożnych Ich MM. pp. Skorożewski Mieczysław y Bogdanowski Kozłany Poray / dobrze poradził / aby w Dom Ich MM. pp. Olshowskich temu w cnoty bogatemu Łabęciowi za specjalny prezent/ swoje Żetowna oddali Kozła. gdyż iako pisał Naturalistowie/ Łabęć nie innego pokarmu/ tylko wonnych żoi / y wdzięcznych kwiatów żażywa. Więc że trzecia Rzecz Tygrisa; Medowie w swoim języku nazywają Strzala: Sagittam; toć słusnie po Rzecz Tygrisa abo Męstwa pływającemu Łabęciowi/ Jasnie Wielmożnych Ich MM. pp. Działynskich/ Mycielskich/ Biskupskich/ wyborne Strzaly/ Sagittae electae: in tesseram blizkiej Brzeczności/ w Dom Ich MM. pp. Olshowskich są oddane. Jasnie Wielmożnych Ich MM. pp. Żaluckich Junosza: iakoby Iunonem Deam pronubam ferens, z swojej szczyty y wprzeżymy chęci Aureum vellus, temu Łabęciowi konsektował. Jasnie Wielmożnych Ich MM. pp. Kobierzyckich Pomian/ kaze mi tu pomnieć / oraz y wspomnieć Jasnie Wielmożnego Jego Mości Pana Stanisława Kobierzyckiego / niegdy Woiewodę Pomorskiego/ poważnego w Radach Konsiliarza / Drugiego Aureae eloquentiae Tulliusa / Polskiego w piórze Lipsiusa/ magni nominis mądrego Senatora/ Ktoży w swoim starożytnym Pomianie/ iedyne Core Jey M. P. Katherzynę Kobierzycką Woiewodzącą Pomorską/ w Dom Ich MM. pp. Olshowskich denominatiue zamienili.

Powarpiwał kiedyś Prouerbialista Pański / żeby kto miał znaleźć mężna Matronę. Mulierem fortem quis inueniet? procul & de vltimis finibus pretium eius. Insi czytała. Mulierem omni virtute praeditam, quis inueniet? Matronę wśelakimi cnocami ozdobioną / kto znajdzie? Nie daleko chodząc / a to w oczach naszych mamy w Łabęciey osobie mężna Heroinę/ Jasnie Wielmożna Jey Mości Pania Kastełlantę Spicimierstka. Tę to jest mulier fortis industria, heroica. W czymże takim osobliwe męstwo za zaczyna

Prou: 31.

Senatorka pokazała? W tym że się oco zwielfo pilnością starała/ aby grzechem śmiertelnym P. Boga Seworocę swojego nie obrażała. Toć to iest każdego sprawiedliwego człowieka meſſwo / ſzedz ſię grzechowey nieprawości / dla tego Arol Izraelski Dawid umieſtając napominal Syna ſwego Salomona/ Confortare & eſto vir. 3. Reg:2. Chaldeyſka verſſa ma. Et eſto in virum timentem peccata. Będz. vmceniſionym y mężem boiałym ſię grzechow. Także y onę wtrąpiſioną owdowiała matronę / ktora Eliſeuſka Proroka o ſupplement proſiła / (iało czytamy 4. Reg. 4.) piſmo S. zowie w cnoty bogata / wyſoce wrodzona / grzechu ſię boiaca / bo miasto tych ſłow Mulier quædam de vxoribus Prophetarum, inſi czytała / Mulier opulenta, mulier inſignis, mulier cauens à peccato. D. leſo baryſiey te reſzytkie Tytuły ſtażę Jaśnie Wielmoſzny Jer. M. P. Zeſſiey Oſſowſkiey Reſteſſance Epicimieyſiey: Była Matrona nie tylko w dobrą fortunę / ale y w cnotę wielce bogata / Mulier opulenta. względem ſciſtey z Zachymyſi Bonami Bonimalecy / była Mulier inſignis. względem barokai Boſey / była Mulier cauens à peccato. Bo gdy w dſich Joſephſa S. przed śmiercią / doſtateczna ſpowieď czyniła / tak od grzechow / nie tylko ſmiertelnych / ale y poroſednich czyſta była; że ſpowieďnik w ſumnieniu iey / doſtateczney nie mogł mieć Materiey / do Kapłańſkiego / przynależytey rozgrzeſzenia. Zaprawdę przypisać tey Heroinie / że Fortitudo & decor, inſi zaś czytała: Pulchritudo indumentum eius, & ridebit in die nouiſſimo: Kędy Pulchritudinem candoris eius admirabitur oculus.

Czwarta y Oſtáenia Rzeka iest Euphrates: Fluvius autem quartus, ipſe eſt Euphrates. Ta nam Czwarta Kardynałna Cnota S. Sprawiedliwości: Iuſticiam, Symbolizuje. Opisuiac Arcybifkup Mediolanu Ambroży S. Sprawiedliwość / takie o niej dāte zalecenie. Iuſtitia eſt quæ nihil alienum vendicat, quæ cuilibet dat quod ſuum eſt, quæ negligit propriam utilitatem, vt ſeruet communem æquitatem. Prima iuſtitia eſt in Deum, ſecunda in Patriam, tertia in Parentes, quarta in omnes.

mnos. Cnota Świętey Sprawiedliwości taka jest / że sobie nie
cudzego nieprzywłaszcza / ta co komu należy oddaje / dla pożytku
go dobra / własnego pożytku odstępnie. Pierwsza Sprawiedli-
wość ściera się do samego P. Boga / druga miley Wyczyźnie słu-
ży / trzecia kochanym Rodzicom winna oddaje obseruancya / czwarta
samey siebie nie przepominając wszytkim się wdziela. Po tey
Rzecz S. Sprawiedliwości starożyenny Jch MM. pp. Duninow
Łabęć prawie co dziennie pływał / dotrzymując Panu Bogu pra-
wodziwey Ratcholickiey Wiaty / czego są pewnym dowodem 77.
na cześć Bogu / y Świętym iego / od pierwszego Piotra Dunina /
tu w Polsce wynurowanych Kościółow / świadkiem jest tego /
y teraz świeżo zmarłego Jego Mości X. Philippa Dunina / Po-
znańskię Ratchedry godnego Proboszcza / Kościółowi Bożemu /
Rzeczypospolitey / wszytkim w Bogim osoblwie Kapłanom / po-
rzebnego Prałata / bogata fundacya. Świadkiem Jśnie Wiel-
możney Jey Mci P. Zophiey Olsowskiey Rastrellanti Spicimiera-
skiey / znaczna przy nowo zbudowanej kapłańskiey residency / w
Kościółie Sioleckim dawnego funduszu autcya. Ze ta pobożna ma-
trona znalazłytey sprawiedliwości / co było Boskiego / Panu Bogu
oddawała : wyswiadczała bogate apparaty / iedwabiem y złotem
szyć obrusy / różnym Kościółom srebrne vota ofiarowane. Wy-
swiadcza Oltarz w Kościółie Sioleckim nowozłocisty / sumptem
iey własnym sprawiony / na którym dla niesmiertelney pamiatki /
iako niegdy uczynił Joannes Paulus Cardinalis Herbornego iey
wystawie Łabęcia / przydawszy Lemmą : Dulcius ut canam. Oda-
dała ta Jśnie Wielmożna Senatorka / miley Wyczyźnie winna w
zacnym Potomstwie wstuge / wyswiadczała wszytkim poddanym
swoim / osoblwie Studentom w Bogim S. Sprawiedliwość / kie-
dy ich wiele w szkołach ze stolu dziatek swoich żywiela / tak dalece
że iey niektorzy mówili / iż na takie expensy potrzebaby Sámbo-
rskiey oekonomiey / na co odpowiedziała / y z tychbydz moge dobrzy
ludzie / ktorzy są mię / y są dzieci moje / P. Boga prosić beda. Do-
znawali sprawiedliwcey ręki tey szcudrobliwey Dobrodziti różne

Greg. in
Past.
part. 3.
c. 1.
Hier. in
Epist.

Psal. 95.

Klasztor / Káplani / Szpitale / Kieby co Rok ná dwánasćie vbogich
plašće spráwowála / wšytkim hojne iálmuzny włásna ręká co-
dziennie rozdawála. Nie była zregestru owych o ktorých Grzegorz
S. nápisál: Non-nulli huiusmodi diuites, cum fame crucientur
Christi pauperes, effusis largitatibus nutriunt histriones. Ale pá-
miętała ná słowa Hieronima S. Który mowi: O quanta beatitudo
pro paruis magna recipere, æterna pro breuibus, pro mortuis
semper uiuentia, & habere Dominum Deum debitorem. Jás-
czym spráwiedliwa ręká swoię aperuit inopi, & palmas suas ex-
tendit ad pauperem. Jednak y siebie samey niezapomniała / stá-
raiąc się o to iákoby najlepiej dusię swoię P. Bogu vspráwiedliwiła /
od wesćia słońca / aż do południa w Kościele z obfitym wylania-
niem ná modlitwie czas tráwiła / wroczyście Świętá wybránych Bo-
żych / Świętych Patronów swoich / w osóbliwey miewála obser-
wánciey / w ktore przez Spowiedzi y Komunie Święte / swoie
sumnienie wwałniała / zdobywając się przed Boskim Mléjstarem
ná biáłośniezny żerbownego Łabędzia Łándor / według rády Psá-
misty S. Który twierdzi iż zá serdeczna strucha / Kézera Spowie-
dzia / niewypowiedziana piękność w oczách Boskich wydatę się ná
pobożney duszy: Confessio & pulchritudo in conspectu eius. Znác
że Jásnie Wielmożna Jey M. P. Zophia Olszowska w dobrej pá-
mięci one słowa miała / Ktore Aláramálski Opát Bernard S. do
Zosiey Pánný Epistola 113. nápisál. Ama confessionem si affectas
decorem, confessioni iungitur decor, iungitur pulchritudo, con-
fessionem & decorem induisti, reuera ubi confessio, ibi pulchri-
tudo ibi decor: si peccata sunt, in confessione lanantur, si bona
opera, confessione commendantur. Bonum animæ ornamentum
confessio, quæ & peccatorem purgat, & iustum reddit purga-
torem. O tym wiedząc tá zacna Mátrońa / częste Spowiedzi
Komunie święte odpráwowála. Będąc złożona choroba / y sama
dorzála zwaćloná stárośćia / ná to się nigdy nápowić niedála / żeby
pod czas Quadragésymy świętey przynamneć mięsney polewki /
dla posilenia Kóstowála. nieraz się przed Káplanem wstáwała ná
stá-

Rábość wzroku/ że nie mogła tak iako przed tym służyć P. Bogu/
 y modlić się na księżkach/ zaczęły prosić go/ aby iey czytał siedm
 Psalmow pokutnych/ y inne nabożne modlitwy/ ktorych bardzo
 wiele na pamięć wzięła. Zaczęły czuć się bliskie śmierci/ protestar
 cye Wiary Świętey/ Nadziei Miłości Bożej/ obrzydzenia grzes
 chow/ czyniła; a nie mogąc już mówić/ żał swoy y serdeczna skrus
 cha powierzechorowymi znakami pokazywała/ przed samym skon
 niem/ o prętkie Miśey S. odprawienie Kapłana prosiła/ ktora iak
 tylko skonczył/ y zwyczajnie dał iey pocałować paterny/ ktora się
 zowie iakoby Pacem tenens, zbawienney pokoy/ duszey swozey os
 trzymawşy: już sobie więcej przeszkadzać niekazała; znać że na ten
 czas podobno iey nabożna dusza/ one do Niebieskiego Oblubieńca
 mówiła słowa: Dilectus meus mihi & ego illi. abo iako Hugo Cant 2.
 Kardynał dokłada. Dilectus meus mihi totus vixit, & totus mi
 hi mortuus est, tota vita eius, & tota mors eius, propter me fuit,
 ego illi similiter tota vivam, & tota moriar. Nat tak prętko potym
 z dobra rekolekcja P. Bogu duszę swoję za wieczne oblubienie od
 dała. ktora iako ieden słiczny Łabęć/ w tym Ziemijskim Królestwie
 Polskiego Kraju/ cztery Chrześcijańskich cnót Nadrości/ Wstrze
 mięzliwości/ Mięstwa/ Sprawiedliwości przepłynawşy Rzeki;
 odleciała do Kraju Niebieskiey chwały/ do onego mowie Kraju/ do
 ktorego niegdy Bernard S. pragnąc wnieść co prędzy/ serdecznie
 wzdychał. O beata regio Paradisi, O beata regio deliciarum, ad
 quam suspiro de valle lachrymarum, vbi sapientia sine ignoran
 tia, vbi memoria sine obliuione. vbi intellectus sine errore, be
 ati qui habitant ibi, & laudabunt DEVM in secula seculorum...
 Tam tam nadzieia w Bogu Dusza Jasnie Wielmożney Kastellanti
 Spicimieſkiej/ w postaci biało-snieżnego Łabęcia/ do stada y koma
 panicy onych fęciostędydlastych/ niesmiertelnych Ptaków Nie
 bieſkich Seraphinow: In illam requiem (mowie z Anastasim Si
 naita) Coelestium volucrum sex alas habentium, weselo odleciała.
 bo Bernard Sw. o śmierci sprawiedliwego człowieka napisał.
 Cantando moritur homo, & moriendo cantat. Więc że już przę

eko Jásnie Wielmożna Kástełlantę/ Kápláńskie wstá iáko iedne Lás-
bécie skrzydła nabożnym swoim konduktem zoczu naszych/ aż pod
same wyniosła Alebiosz. Cantantes sublimē ferent ad sydera.
Cygni. Kedy przez nieśkończone wieki. Pulchritudinem candor-
is eius admirabitur oculus.

Prou. 31. **S**aczym przy ośtániey **V**alecie/ naprzód **T**obie **J**ásnie
Wielmożny **C**helminski **I**nfulacie **P**odkánclerzy **K**oronný **M**ácieś
rżynskie daie **B**łogostáwieństwo zázywaiac do Ciebie słow má-
drego **S**alomona: Quid dilecte mi, quid dilecte vteri mei, quid
dilecte votorum meorum? **O** cóż takiego mam cię prosić na tym
ośtánieu póżegnaniu kochány **S**ynu/ miły żywota moiego kochá-
ku/ naymilsza prágnieńia moiego potiecho? **K**toregom iá sobie v
Boga vprosiła: Ne dederis ó **L**amuel substantiam & diuitias tu-
as ad delendos Reges. **L**amuel w **H**ebraýskim izywie tłumáczy się:
Cum quo est **D**evs, abo **I**n quo est bened. ctio. **V**iamilży **L**amu-
elu/ rzetelnierżekę **A**ndrzeis/ wigm iż względem **K**ápláńskiey **T**wo-
iey **B**isłupiey dóstoyności záwse iest **P**. **B**og w sercu **T**woim/ y ię-
go **S**. **B**łogostáwieństwo: **C**um quo est **D**evs, in quo benedi-
ctio. **S**aczym ięzeliby się tácy znádomali **K**torzy/ **S**tarby/ y **S**ubstanc-
cie swoje ná to obracali/ aby **T**hronem **M**áiestatu **P**áńskiego zde-
rżáśneli/ **T**y kochány moy **S**ynu/ iákos poczei/ ténu **V**łádnieniey
semu **P**olskiey wolności **P**iaśtowi abo **P**iaśtunowi wiernie y życzi-
wie vstuguy. Ne dederis substantiam & diuitias tuas ad delen-
dos Reges: **J**estes **P**odkánclerzem **K**oronným/ iednymi vstami
Królewskimi: **O**s Regium. **O** to cię prośe/ aperi os tuum, decer-
ne quod iustum est, & iudica inopem, & pauperem, niezápo-
mínaiac mnie **T**woiey **R**odzićielki/ przy strážney **O**fierze **O**ltarzow-
wey/ **M**emento mei ad **A**ltare. **B**łogostáwi y **T**obie **J**ásnie **W**iel-
możny **M**osći **P**. **S**tárosto **W**ielunski mówiac do Ciebie one słowá
Gábela **K**tore niegdy mówił do młodego **T**obiáša. **B**enedicat te **D**e-
vs, quia **F**ilius es optimi viri, & iusti, & timentis **D**evm, & **E**leē-
mosynas facientis, & dicatur benedictio tua super vxorem tuam,
& videatis **F**ilios vestros, & filios filiorum vestrorum, vsq; in cer-
tiam

tiam, & quartam generationem. Jásnie Wielmożny Mości P.
 Podkomorzy Wielunski / odbieraś y Ty z wst Twoiey Rodzicielki to
 blogostawieństwo / które dawał Iśaak Patriarcha synowi swoie-
 mu Jakobowi. Deus Omnipotens benedicat tibi & crescere te
 faciat atq; multiplicet, vt sis in turbas populorum. Jásnie Gen. 28.
 Wielmożny Mości P. Stolniku Sieradzki / y Ciebie swoim Macie-
 rzyńskim blogostawieństwem nie wposledza / ale wiedząc o tym iż
 Stolnikowi siła Hleba / dla miłych Sesiadow / ubogich / Kapi-
 now / y Zakonników / na stol potrzeba / Bosta z nieba obiecuie pro-
 uidentia. In pinguedine terræ, & in rore Cœli, erit desuper bene-
 dictio tua. Nie przepomina y Ciebie Jásnie Wielmożna Mościwa Gen. 27.
 Pani Kasztellanka Sieradzka / iedynd y Kochana Coro / ale powoła-
 ność Twoię / y tę którą Rodzicielce przynależyte wyświadcza ob-
 seruancia / swoim blogostawieństwem nadgradza: Benedicta es tu
 Filia à Domino DEO excelso, prę omnibus mulieribus super ter-
 ram. Błogostawi wszytkim Wnukom / Wnuczkom / y Prawnu-
 czkom swoim mówiąc przy miłym pożegnaniu do Jásnie Wielmo-
 żnych Synów swoich. Deus benedicat pueris istis & crescant su-
 per terram. Wiosłatek błogostawi oraz y dziekuie wam wszy-
 tkim Jásnie Wielmożni Brzoni / którzyście się na tę Chrześciańska
 do pogrzebu Ciła iey stawili wstugę: Benedicti vos à Domino, Judith.
 qui fecistis misericordiam hanc, & sepelistis eam. 13.
 Tak tedy Jás-
 nie Wielmożna Kasztellanka Spicimierka / kończąc błogostawień-
 stwem ostatek waletę / do Was pobożni Kapłani przez mię wnosi
 supplitę / abyście iey Światobliwej Duszy / w postaci biało-
 snieźnego Łabędzia / do Niebieskiego Raju na morze niesłoncz-
 nej wieczności / odlatającey / tym przedsięgo wzlotu do po-
 mogli / nabożnie zaczynając. In paradysum deducant te
 Angeli, & perducant te in Ciuitatem sanctam Ierusa-
 lem, Chorus Angelorum te suscipiat, & æter-
 nam habeas Requiem. Amen.

Ex Con-
duct.

APPROBATIO.

Concionem in funere olim ILLVSTRISSIMÆ & MAGNIFICÆ DOMINÆ de Magna Skrynno OLSZOWSKA, per R. P. Franciscum Wierusz Kowalski, Ordinis Minorum Reformationum habitam, vti nihil bonis moribus, & sanæ doctrinæ Catholicæ contrarium continentem, prælo mandari permittimus, Datum Posnaniæ, Die 18. Iulij, Anno Domini, 1672.

*Albertus Dobrzelewski Præpositus Infulatus
Laseensis, Archidiaconus Posnaniæ, Schola-
sticus Vladislaviensis, Gnesnensis Canonicus
S. R. M. Secretarius, Officialis Gene-
ralis Posnaniensis mpp.*

Biblioteka Jagiellońska

stdr0018850

